

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
 File intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
 Kiadóhivatal:
 Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
 Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben hához küldve:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Félévre 2 „ 50 „
 Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
 háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., több hirdetés jutányosabb.
 Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár
 Nyilváltár minden sor 10 kr.

A falusi birák és gentrynk.

Hogy a községek igazgatásáról szóló törvény a modern kor színvonalán áll, azt mindenki tudja, de hogy ezen törvény — különösen nálunk — csak papíron maradt törvényhozási pium desiderium, az szintén ismeretes tény.

A törvény oly nagy szellemi apparátust ölel fel, szellemileg és anyagilag oly községeket tart szem előtt, a minők az alföldi községek és a minők nálunk felvidéken alig-alig találhatni.

Ezzel azonban nem akarjuk azt mondani, hogy e törvény nem életképes. Ha nem is valószínű meg az utolsó paragrafusáig. — szellemét és tendenciáját nagyban és egészen mégis meg lehet valószínű, még szellemileg és anyagilag nagy részt szegény kis községeinkben is.

A csavar, mely körül a törvény forog — a községi bíró. Ha ez helyt áll, a községi törvény nagyban és egészen véve életet nyerhet; mert a hol a községi bíró kellőleg teljesítheti és teljesíti is a köteleességét, ott az adminisztráció minden ága megéri jótékony működését és viszont hol gyámoltalan bíró áll a község élén, tértelensége és mulasztása visszahat és érezhető lesz még a kormányzók körében is.

Hol éber, szigorú és jó gazda a bíró, ott rend van a községben, erkölcs a népben, gyermek az iskolában, hívők serege a templomban; ott rendezek az utak, gyér a tolvajlás, hire sines az uzorának; ott minden barázda a gazdái s nem emésztí fel az évi termést az adóhátralék, a cigány és az árendás zsidó.

De hol maga lábán nem jár, tehetetlen, koresmázó a bíró? Hol tudatlan, hol maga lesi a koresmápadót és Abrahám kebelébe be van kebeleze kontóival? Ott aztán fel van fordulva a község kívül-belül.

Szól a dob napszámra; a megkésétt, nem serkentett adózók ruhájokkal és butoraikkal fizetik a porciót. A kisbirák hanyatt fekszenek, a bakter más lúdját sítí; a harangozó napkeltekor harangoz hajnal, pirosított szoknyás ármádia beöngyeli az útezőkát; három-négy napig tart a disznótör, melyben sok ember lesz a disznó helyett — disznóvá. Mikor félreverik a harangot, már akkor egész ház-

sor leégett; a gyerekek csoport száma libát, dísznót, marhát őriznek s a tanító vagy pipál vagy koresmában ül és egy ávegéből iszik a bíróval s a község tanácsával; az itas eldől a falu közepében a be nem fedett árokban, az úteza folyóvá lesz minden kis esőre s a esirkefogók és tolvajok szemtelen homlokka járnak-kelnek világos nappal?

Miért mondjuk el mindezeket?

Mert bizony nálunk is van elég község, mely többé-kevésbé vissztüköre a fenti rajznak. Tanulatlanok, műveletlenek és korhelyek biráink igen sok községben és megcsinál az számos község, érzi azt a járás szolgabírójá, de érzi legjobban a megyei központi hatóság, melynek legüdvösebb intenziói hajótörést szenvednek a birák tudatlansága és indolenciájának szikláján.

De hát nem lehetne-e azon segíteni? Segíteni legalább nagyobb városokban? Nem lehetne-e a községi törvényt legalább főcéljaiban megvalósítani?

Mi azt hisszük, hogy igen.
 A hogyan megmutatta Bánó Géza földbírtokos, midőn nemes ambícióitól serkentve, elvállalta községeinek bírói pálcáját.

Ha földbírtokosaink és lelkeszeink e példán buzdulnának, mily más képet öltene községeink adminisztrációja!

Bánó Géza felfogta a gentry hivatását, midőn a községi tisztséget elfogadta. Népünk most is még tisztelettel és pietással viseltetik az „urak” iránt s nagyobb garanciát lát az úr szavában s szívesebben engedelmeskedik annak, kinek atyjáról ősz atya tisztelettel és elismeréssel szól.

Követésre méltó tette, kiváló tárgya a nemes ambícióznak lehetne ezen adott példa — vajha el nem redülne gyöngye hullámként az indifferentizmus holt tengerén!

A villamos világitásról.

A villamvilágitás napjainkban kezd oly általános alkalmazást nyerni, hogy bizton elmondhatjuk, miszerint rövid idő múlva az eddig alkalmazott valamennyi világitási rendszereket ki fogja a használatból szorítani.

Csak a napokban vettük azon hírt, hogy Lindsay Londonban olyan villamvilágitási készüléket talált fel, a mely hordozható és a mely különösen házi célra nagyon alkalmas.

Temesvár példáját látva a siker, bizonyára követni fogja más város is. Városunk legalább telfogta ezen eszmét s a Bielek László elnöksége és Kyss Géza jegyzősége alatt kiküldött bizottság már is serényen foglalkozik Eperjes városának villamos világitásával.

Azt hisszük, hogy nem lesz érdektelen elmondani, hogy milyen állásponton van ma általában a villamvilágitás és hogy mire van leginkább szükségünk, hogy villamvilágitáshoz juthassunk?

Mindenek előtt erőre. Nálunk általában a gőzgépek szolgáltatják az erőt. Mással mind gyakoribb lesz a víz erejének felhasználása.

E részben már is vannak követésre méltó példák.

Nálunk utánozni lehetne a Salzburg melletti villamvilágitási telepet, a mely már 2 éven át működik kifogástalanul. Természetes, hogy ily módon a világitás a legolcsóbb.

A gőzmotorok után, villamvilágitásnál, villamforrásra van szükségünk. Alkalmazhatunk ép oly villam-elemeket, mint a milyenekkel táviratozni szoktunk. Ezek azonban nem igen alkalmasak, mert igen sokba kerülnek, daczára, hogy ennél a gőzmotort nélkülözhetjük. Alkalmaznak akkumulátorokat is, de ezeket előbb meg kell villamossággal tölteni, ez alkalommal a villamosságból 40—50%-ot veszítünk; ezért az akkumulátorokat csak bizonyos körülmények között használhatjuk észszerűen.

Leggyakrabban és leggazdaságosabban a villamdelejes és villamdinamo-gépeket veszik villamvilágitáshoz villamforrásul. A motoron és a dinamo-gépen kívül még csak a villam-vezetőre és a lámpákra van szükségünk, ezekkel minden elkerülhetlen eszközt felsoroltunk, a mi a villamvilágitásnál előfordul.

Villamvezetőül általában a borított rézhuzal használtatik. A lámpák a villamvilágitásnál a legfontosabb szerepet viszik. Ezeknek összpontosul minden eredmény. Ezért nem esoda, ha a villamvilágitás két rendszere a lámpák tulajdonságától nyerte elnevezését.

TÁRCZA.

Kérdések.

— Grün Anasztáz után. —

Midőn az égen rezgő fénynyel
 Csillámlanak a csillagok,
 Oh mondd meg hűen, hogy az első
 S utolsó csillag hol ragyog?

Ha a hullámok gyors tánczában
 Egymást váltják fel a habok,
 Oh hát mutasd meg, hogy az első
 S utolsó hullám hol zuhog?

S ha bírod, úgy leplezd le, fejtsd meg
 A legnehezebb rejteletnek,
 A szívben hogy mikor virul az
 Első s utolsó szerelem?

Otrókési Véghe Dániel.

Mária Magdolna.

A modern művészet, mely egy ideig a keresztény szenteket mellőzte s kizárólag a pogány istenek felé fordult, újabban úgy a festészet és zene, mint a költészet terén ismét a kereszténység szentjeit kezdi felölelni. Oda fordult tehát ismét azokhoz a művészi típusokhoz, amelyek évszázadokkal ezelőtt a költészet szegény világába barátságosabb színt hozott.

Egy szellemes olasz, Nicola Misazi, Mária Magdolnából körülbelül ugyanazt alkotta, amit Lamartine Stuart Máriából. A nő szépségét művésziiesen mutatta be, de megtartotta benne a nemes

vonást is. A szerző a sokat festett és sokat idézett Mária Magdolnát a következőképp fogta föl:

„Atyám egyik nénjének kis szobácskájában a sok szent kép közt, melylyel a szoba fel volt ékesítve, egy időbarnította, megfakult, elszakgatott vízfestményű kép lógott. Nagynéném rendkívül szeretett s úgy ragaszkodott hozzám, mint a haldoklók szoktak hozzátartozóikhoz.

A kép, melyet előbb említettem, egy mohlepte barlang üregét tárta elő, melyben egy meztelen karu és vállu nő alak volt látható. Szomoruan feküdt a köves földön, s a ruha, mely termetére borult, láttatá gyönyörű idomait. Fejét egy könyvre hajtotta. Mellette kereszt és egy halott koponya feküdt s úgy tűnt fel, mintha e nő áhitatosságát végezte volna. Feje, melyet kezére hajtott, igen szép nyak, oly szép, aminőt egy husz éves költő képzeletének álmában csak láthatott. A ruganyos test, mely fehér volt, akár csak a tenger habja, művésziiesen volt kidolgozva. A fehér idomokon itt-ott olyan rózsaszínű festék terült el, a milyent csak a felkelő nap kölesönözhet. Szóval e test egyike volt azon életerőtől és kéjtől duzzadó női testeknek, melyek az ifjuság virágjában lévő nézőt elandalítják, elbájolják.

Mikor nagynéném meghalt, rám hagyta, nem tudom szándékosan-e vagy csak véletlenül, ezt a képet.

Azóta gondosan őriztem dolgozó-szobámban s mindig megtekintettem, ha gyermekkorom ideáljaira és illuzióira gondoltam.

Es e esodás szép termet, mely idomainak duzzadt volta miatt pogány, szellemének igéző volta miatt keresztény jellegű, még most is nagy befolyást gyakorol képzelmemre. Gyakran, a világ zajában égő vágygval gondolok a modern nő ez előhazosára, a kiből meg van minden erény és minden hiba, minden gyönyör és minden szégyen, minden szépség és minden fogyatkozás, a mi csak Eva leányait jellemzi, s egy érzelemben kifejezésre juttatja szívének összes érzését, örömeiben egész

fájdalmát s a jutalomban a büntetést. És ez az egy, a miben mindez kifejezésre jut: a szerelem.

Mária Magdolna úgy áll előttünk, mint igen jól megtermett, igen szép nő; úgy, mint önmagának istennője és oltára. — Fel van ruházva a gyönyörűség minden fegyverével; biboruháit drága olajok és illatszerek hatják át, s termetét ékszer borítja. Klasszikus meztelenségben látjuk. Hosszu haja mint valami királyi palást borul termetére s önmagát isteníti. Szeme saját fehér termetére téved, tekintete megittasul a saját szépségétől s édes bágyadságba merül. Ilyen volt az a nő, a kit a természet az ember örömeire teremtett, ilyen volt az a nő, kinek átöleléseért a Kleopatrák és Messzalinák a világot kormányozták.

Magdolna esőkjai hasonlítanak Circe-éhez. E esőkók szurnak, titkos lábba hozzák a szervezetet, s az embert az édes gyönyör érzetéből a fájdalom keserűségébe andalítják. E nő átöleléseért a szabad-szülöttek rabszolgákká, a gyávák hőské, a hősök pipogyákká váltak. Magdolna volt az ősi típusa azon végtelen nőnek, ki az ész és szépség minden fegyverével felruházva, bacchanaliában esőkókkal, öleléssel gyilkol.

Magdolna boldogul élt, mert csak fiatalságának és szépségének élt. A természet semmit sem tagadott meg tőle. A férfiak még kevésbé. Magdolna boldog volt, megelégedett a világgal és örömeivel.

A halál és a betegség félelme volt csak képes életének derült egét elhomályosítani, de míg fiatal-ságának virágjában állt, tagjainak szépségéről visszapattant minden baj, minden fájdalom. Az élet ereje oly hevesen lüktetett ereiben, hogy merészen és bátran esengett esőkókkal megáldott ajkáról az öröm és boldogság himnusza, és szemei merészen, kihívóan tekintettek a távolba.

De midőn egy nap gondolatokkal tele sétálni ment, eszmélni kezdett. A gyönyör kejei nem elégitették ki. Az élvezet kifárasztotta. De azért jólakni nem tudott tőle. Ekkor egy halvány, szöke férfiú jött vele szembe. Mögötte nagy sokaság

Ismeretes, hogy a villamvilágítás egyik csoportjába az izzólámpák, a másikba pedig az ivlám-pák számítanak.

Izzólámpákkal van a nemzeti színház, a központi vasúti indóház belső része, a központi távir-da, Temesvár város stb. világítva. Ivlámpákat lát-tunk Munkácsi képeinek kiállításánál a mű-esarnokban, a központi indóház külső részeiben és más helyeken. Az izzó és iv elnevezés a világítás természetétől jött.

Az izzó lámpánál a világosságot a szén izzásba jövele által kaphatjuk. Az ivlámánál pedig a két egymással nem érintkező szénpálcza által előidézett fény-iv adja a vakító világosságot.

Az izzólámpákkal való villamvilágítás sokkal ezerszeresül az ivlámák világításánál. Látjuk, hogy még utazik világításánál is, (Temesváron) a hol pedig az ivlámák is jó szolgálatot tehetnek, az izzólámpák alkalmazatnak kiváló sikerrel. Termek-ben, színházakban, szóval minden helyiségben az izzólámpák előnyösen szárnyalják tul az ivlám-pakat. Amaz nyugodt, a szemre inkább kellemes, mint bántó világosságot terjeszt, emez folytonos zúgással, a szemet csak akkor nem sérti, ha alkalmas burkolattal látjuk el. Még sem mondhatjuk, hogy az ivlámával a világítás egészen mellőzhető volna.

Pályaudvarokban, világítótoronyoknál, éjjeli gazdasági munkálatoknál, koreszolyásnál és más hasonló helyeken az ivlámák kitűnő szolgálatot végeznek.

A villamvilágítás berendezésének nevezetesebb része, a felsorolt eszközök összekapcsolása. A motor a villamos dinamo-géppel rendszeren szíjjal, néha fogaskerékkel kapcsolatik össze. A dinamo-gép tengelyének forgásával nyerjük a villamosságot, minél gyorsabban forog ez — egy bizonyos határig — annál több villamfolyamot nyerünk. A dinamo-gép két sarkába azon két vezeték van kapcsolva, a melyek a lámpákhoz huzatnak.

A lámpák kétféle rendszer szerint kapcsolatnak a vezetékbe: egymásután vagy párhuzamosan. Egymásután alatt értjük azon bekapcsolási módot, a mikor az egyik fővezeték a villamforrás egyik sarkától az első lámpának egyik sarkánál be, a másikonál kivezeti a villamosságot, innen a 2., 3. és 4-ik stb. lámpákban hasonlóképp kapcsolva az utolsó lámpának egyik sarkában végződik, de a lámpa másik sarkában folytatást nyer a második vezetékben, a mely a dinamo-gép ellenkező sarkához vezet. A párhuzamos kapcsolásnál, a két lámpánál csaknem általánosan használtatik, a két fővezeték a lámpák közelében halad a világítási határig.

Minden lámpa 2 mellékhuval által köttetik össze a két fővezetékkel.

Az elmondottakon kívül használnak még egy rakás mellék gépet, (Vota-meter, Ampére-méter stb.) de ezek már csak a világítás szabályozására, mérésére és egyéb mellékműveletek végrehajtására szolgálhatnak.

Különfélék.

Magasrangu vendég. Albrecht főherceg ő fensége június hó 1-én este 1/2 9 órakor érkezett a rendes személyvonattal Krakóból városunkba. A pályaudvarban fogadták ő fenségét Sztitka Gusztáv

tolongott; agok és gyermekek kiáltoztak. E férfiu rabinak vagyis mesternek neveztek. Az öregek elgondolkodva lesték ajkáról a szavakat, az asszonyok pedig, kik szegyenkezve merészelték csak közelébe lépni, lehajtották fejüket előtte. Csakis a gyermekek ugráltak körül vidáman, míg ő, ajkán a szelidség megragadó mosolyával, a gyermekeket mezezirógatta.

A férfiu szelidség fényében jelent meg, s az isteni lélek sugarai fénykoszorút fontak homloka körül. A nap, mely különben csak az égről világított, most egy férfiu fején is megjelent, s fényének erejében versenyre kelt azzal, mely sugarait a kék égboltozatról szórja. Az élettelen tárgyak életre keltek, új világ támadt, mely megrázkódtatta a régit, s a vizek, a föld, az egzek örülni, vigadni látszóttak. Lélekzete égi-szellő suttagóságává vált, melytől a körülállók új, ismeretlen életre virradtak. Új világ tárult fel előttük. A leplezetlen igazság levonta előtte a Magdolna arezát borító ködöt. A szép nő elragadtatva irányozta tekintetét az ég felé, ahol ezer meg ezer szépségre bukkant, melyek szellemét felfogva, megvetette önönmagát.

És Mária Magdolna, a szép nő, ki mirtuszszal és thimiannal volt felszentelve, kinek esőjka balzsamot és mérget tartalmazott, mintegy megvakulva állt meg a halvány, szöke férfiu láttára, kinek arezán végtelen szeretet ömlött el. Nem sejtett érzelm fogta el szívét, tekintete megakadt, s érezte, hogy egész lényé nagy rázkódáson megy keresztül. Lelkében, hol eddig sötétség honolt, egyszerre fény támadt. Mintha a villám cikázott volna át benne. Szokatlan kéj-élvezet balzsamos áradata futott át erein, s az élvezet nagyságától elbódultan hullott a porba.

A megváltó egy pillantása megadta neki azt, a mit az ég csak az ő választottjainak szokott megadni, s a mit a világon eddig hiába kerestett.

De hogy e kéjre, e gyönyörre érdemes legyen, legelőször is szépségétől és ifjúságától kellett magát megfosztania. Le kellett mondania mindeu vágyról, melyre eddig pezsgő vérének élénk lüktetése vonzotta.

a helybeli 67. sz. Graef-gyalogezred ezredese és Winkler András városi kapitány. Már 7 óra után sietett ki nagy néptömeg a vasúthoz s a sétányt, valamint a fontezát a legelőkelőbb közönség lepte el, türelmetlenül várva a vonat megérkezését s midőn a négyfogatu hintó (dr. Vályi János gör. kath. püspök fogata) az őrség felé közeledett s az utóbbi tisztelgett, a népesödület oly nagy volt, hogy a rendet alig lehetett fenntartani. Ő fensége báró Spinetti ezredes. Malovez lovag s Kees György tábornagynagy kíséretében a „Fekete sas” szállodába hajtatott. Másnap gyakorlat és szemle volt Salgó környékén. Ő fensége ismételtlen örömet s meglegegedését fejezte ki Sztitka ezredes ur előtt az ezred kiténő kiképzetése felett. „Ezredes ur, kívánám önnek, hogy ez a szép ezred minél előbb álljon szembe az ellenséggel”. A bevonulás után 11 óra-kor fogadta a megyei és városi hatóságot, a kir. törvényszéket, a rom. és gör. kath. papságot, a kir. gymnasium és evang. kollegium tanártestületét stb. Az első tisztelgésnél Mattyassovszky Tamás főispán üdvözölte a fenséges urat, ki szívélyes szavakban köszönte meg a tisztelgést, sajnálkozását fejezve ki, hogy csak rövid pár óráig tartózkodhatik a szép megyében. Azután bemutatatta magának a testületek vezetőit. A főispánnal hosszasan a kivándorlásról szökött, az alispánt szolgálati ideje, a főjegyzőt a pestmegyei Tahyak, a törvényszéki elnököt az igazságszolgáltatás menete, a polgármestert a város építkezése, Pletényi Endre apát-plébánost a székes-egyház belső renoválásá iránt kikérdezte. A főherceg egyáltalán igen melegen érdeklődött nyilvános és társadalmi életünk iránt. A déli vonattal tovább folytatta útját Igló felé.

Ezredünk tulajdonosa. Graef tábornagy gyalogezredünk tulajdonosa, e héten érkezik városunkba ezredét megtekinteni.

Alispán szabadságon. Megyénk alispánja két havi szabadságra megy, mely idő alatt a megyei közigazgatást derék főjegyzőnk: dr. Tahy Mihály vezetend.

Az árvák fizetendő kamat. A holnapi megyei közgyűlés elé az állandó választmány részéről azon határozati javaslat fog tétetni, hogy az árvák jövőre árpapénztárilag kezelt tőkeik után csak 5%-ot (eddig 5,4%) fognak kapni. Ezen intézkedésről jövőre majd bővebben szökönk.

A magyarosító egyesület közgyűlése. A magyarságot és népnevelést Sárosmegyében terjesztő egyesület tisztelt tagjait, valamint minden az ügy iránt érdeklődőket van szerencsém a f. 1885-ik évi június 8-án d. u. 3 órakor a megyeház nagytermében tartandó rendes évi közgyűlésre tisztelettel meghívni. Tanácskozás tárgyai: 1. A központi igazgató-választmány jelentése az egyesület működéséről s esetleg az abban előterjesztett indítványok. 2. Két jegyző és pénztárnok választása. 3. Az egyleti számadások és pénztár megvizsgálására felkelt bizottság jelentése. 4. Számvizsgáló-bizottság kiküldetése. 5. Esetleg az országos nagygyűlésbe képviselők választása. 6. Az egyesület évi költségvetésének megállapítása. 7. A tagok részéről tett netaláni indítványok tárgyalása. Kelt Eperjesen, 1885. május havában, Bánó József, egyt. elnök.

A bártfai vasut. Mint biztos forrásból halljuk, az eperjes-bártfai vicinális vasut kiépítésére a Landesbank vállalkozott. Ha a hir valónak bizonyul be, akkor jövő év ősz táján csakugyan végig

Régi élveinek hamujából új életre kellett virradnia, hogy képessé legyen más élvezetre, más életre.

És ő térdre borult a mester előtt, márványfehér homlokát az ut porába hajtotta, s aztán esdően emelte fel hozzá kezét.

— Neked sok megboesáttatik, mert te sokat szerettél. — szökött az Istenember.

Mária Magdolna ragyogó arezeczal kelt fel s először égett szemében a földöntuli fény.

Eva szökött az asszonyt, de a bűnös nő e szempillantásában új lényt szökött, a szellem és az anyag különválasztását, a bűn és az erény, a bus és a lélek, a démon és az angyal elkülönítését. Az Eva volt, ez már Mária.

Az első festők, kik e ragyogó női képet lefestették, mohlepte sziklás barlangban szökötték őt feltüntetni, könyvtől ázótt szemekkel: tejt az evangéliumra hajta, pillantását a keresztre és a halott koponyára irányozva.

Az istenasszony tulságosan mithikus, igen theologikus volt. A renaissance korbéli festők épp úgy fogták fel, mint a bizanti iskola tagjai. Csak annyi nőiességgel ruházták föl, a mennyi éppen szükséges volt nemének feltüntetésére. A dogma nem kívánt többet, mint egy ilyen elmosott, szín nélküli, merev keretet, a szüzi anyaság absztrakt fogalmának feltüntetésére.

Az istenanya művészi felfogása Rafaeltől származik, kinek képe versenyez Murillóéval. Mindketten inkább csak a Megváltó anyját tüntették föl, mint a nőt. Isteni tisztaságban állította élénk. Magdolna tehát alkalmasabb alak volt Mária-nál a női ideál feltüntetésére, mert a művész ez alakban a nő észbódító szépségének egész varázsát és szingzagságát, földi bűnösségét s elesábitásra teremtett szépségét visszaadhatta.

Mária Magdolnában az ész és hajlam, az élet és a törvény, az erköles és az előítélet, az akarat és a szenvedély küzd egymással. Még nem ittasult

fog hangzani Szekeső-völgyén a gőzmozdony ismeretes füttylése.

Otrokocsi Végh Dániel emlékezete. A boldogult nagy tudománya mellett, költői mely érzésű férfiu is volt, mai tárcánkban közölt versfordítás, melyet Chalupka Rezső ur szives volt velünk közölni, tanúságot tesz arról, lesz alkalmunk jövőre is még egynehány sikerült fordítását bemutatni.

Kaszárnya építés. A megye közönsége látva városunk tehetetlenségét, melynél fogva képtelen egy nagyobb szabású normalis kaszárnya kiépítésére, elhatározta, hogy a kaszárnyát, még pedig egy zászlóalj részére, saját költségén fogja felépíteni. E célból még e napokban lesz közhírre téve a pályázati hirdetés s így alapos reményünk van, hogy katonai helyörségünk, melynek áthelyezése már-már félig-meddig tény, el fog maradni.

Tolnayné Dömjén Róza. Nem szeretünk ezáfolgatni, de ezuttal örömet tesszük ezt laptársunk a „Sárosmegyei Közölny”-nyel szemben. Kollegánk ugyanis arról értesül, hogy Tolnayné súlyos betegen fekszik Kassán. Ez téves értesülés: a tisztelt művésznő illetve férje táviratilag értesíté itteni barátait és tisztelőit, hogy a legjobb egészségnek örvend s a pár nap előtt előadott „Utolsó szerelem”-ben nagy tapsokat aratott — Ungvárt.

Mulatság. E hó 6-án Profouszkán tánczezal egybekötött mulatság volt, személyenkint 1 frtnyi belépti díj mellett.

Rendőri böleseség. Sok böleseséget úgy sem tétéleztünk fel soha városi rendörségünkrol, de a következő eset csakugyan fényesen bizonyítja, hogy parva sapientia regitur mundus. E napokban Sz. B.-né ő nagysága kocsisa hajtásközben önhibáján kívül a kocsit tengelyével a fontezán ujonnan ültetett akácfaék egyikébe megakadt s azt meghorzsolta. A rendörök erre letartóztatták a kocsist és daczára annak, hogy a kocsiban ülő urnó magát megnevezte s az okozott kár fedezésére 10 frtot ajánlott, a rendörök nem engedték, hogy tovább hajtasson. A rendörök egyike a városi kapitány lakására szaladt, de a kapitány urat otthon nem találta. Lett erre lötás-futás, persze az urnó kénytelen volt ott a kocsiban türelemmel várni, hogy mi lesz hát a dolog vége? Végre nagy lihegve előkerült a böles rendör azon kijelentéssel, hogy tovább mehet. No már kérem az igazán sok s ha városunk képviselő-testülete csakugyan fel nem öcsüdik s nem teszi napirendre a városi rendörség reorganizálását és szaporítását, akkor ma-holnap Eperjes az ország leghiresebb krächwinkljé-nek hírnevére tesz szert s tultesz rendöreivel még Borsszem Jankó Mihaszna Andrásain is.

Prímiciális mise. Mult hó 28-án Vargony községben, Hvozdovits Miklós gör. kath. lelkész felszenteltette az általa igen szépen felépített új parochiát. Már korán reggel megérkezett főt, Adrima klomberki gk. esperes és számos r. k. és g. k. lelkész, a szbiróság tagjai, a köljegyzők, tanítók és stb. Egyházi szentelési szertartás után grand ebéd volt, mely mintegy 4 óráig tartott, számos toaszt által füzerezve.

Kalapot kell emelni. Tapolyi levelezőnk a következőket írja: „Mindenkör örömmel olvasom a lapokban, hogy mily szépen halad a felvidéken a magyarosodás. Ma azonban személyesen is meggyözödtém efelől a mogyoróskai iskolában. Eddig

meg a földi gyönyörtől, mikor égi kéjre lesz szomjas. Keblét földi szenvedélyek kigyói járják át, míg homloka ég felé emelkedik. Ő lett a szellem és az anyag közti harez, az érzéki vagyis az eszményi magasztosság közti küzdés eszményképe. És ebből fejlődött ki egy hatalmas dráma.

Az ember ma nem végzetével küzd, mint a görög tragédiákban, hanem szívével, kötelességeivel, az erköles törvényeivel. A „szabad” és „kell” harezta előtt állunk. A lélek, mely testünkben lán-gol, hiába követel a tudománytól is igazságokat, s új fényt a művésztől.

Az ember mindig maga körül forog, önhatalmulag lehet jó vagy rossz, bíró vagy vádolt, hóhér vagy áldozat. És ez az egész modern művészet alapelve. Mindenütt az igazat, a realist, az emberit kell keresni. A harez, mely Mária Magdolnában végbemegy, teremtette meg az új irány új iskoláját. E mély konfliktus azonban nemcsak a festészetben tört magának tért, hanem a zenében is. Ma már a szó nem elégséges a szenvedélyek megmagyarázhatatlanságának kifejezésére. Felhasználják tehát a zenét, melyben az irány a drámiaság felé tör.

Ó Mária Magdolna! Még mindig emlékszem arezképedre, melyet nagynéném kis szobáskájában láttam. Gyakran gondolok rád, s eszembe jut, hogy ifjúságom zajában nem tudtam megérteni, miért nézsz oly mereven a halottkoponyára, mikor oly szép, fiatal, bájos vagy s izmaid duzzadnak a fiatalág erejétől? Csak akkor tudtam meg, hogy miért, mikor megismertem az elégedetlen lélek gyötrelmeit, a lehetetlen vágyakat s a lélek teljesíthetetlen ábrándjait. Csak akkor fogtam fel a te lényedet egész művöltában, s áldottam a végzetet, mely téged az élet ragyogásának egész teljében ragadt ki a csalóka világ mérges moesarának árjából, s telemelt az örök fény tisztaságába.”

is ugyan általában magyar „joreggelt” vagy „diszertessék” köszöntéssel üdvözöltek a gyermekek, hanem legtöbb helyen ezzel minden tudományuk megszünt. Magyarországon azonban a hét folyamában megtartott vizsgán meggyőződtem, hogy nemcsak annyit tudnak, hanem szép magyar kifejezéssel fordítanak többet magyarra és viszont. És itt az érdem első sorban Kovács Endre plébános uré, ki fáradhatatlan és páratlan szorgalommal személyesen tanítja a magyar nyelvet, másod sorban Benczur Emil uré, ki a tanítónak magyarnyelv tanításáért évek óta évenként 20 frtot adományoz, az érdem főszepe azonban a körünkben bő adakázásairól ismeretes közkeletű Benczur Emilnő szül. Lipthay Apollonia úrnő ó nagyságát illeti, ki a szegény gyermekeket téli ruházattal szokta ellátni. Valóban, ha nagy uraink, kiknek inkább tehetségükbe volna az adományozás, ennyire szívükön viselnék az anynyiszor hangoztatott népevelést és magyarosodást, úgy rövid időn boldog és magyar lenne e szegény haza.

Rendőri statisztika. Eperjesi rendőrségi kapitányság által letartóztatott f. évi január 1-től június 1-ig 189 egyén, ezekből rendőrileg megbüntettetett 129, a fenyítőbírósnak átadott 10 és mint ártatlan igazolás után szabadon bocsátott 50 egyén. Fentiekben kívül befogott s illetőségi helyre eltoloncizoltatott 36 egyén.

Szesz-méreg. Boroszlón, Sztraka nevű telkes, legénykedésből hetvenkedő elbizakodottságában túlmennyiségű szeszt hajtott le egyszerre. Mult hó 28-án borzasztó kínok között meghalt.

Gyermekhulla. Szokoly községben, a temető melletti sáncban pár hónapos gyermek hulláját találták. Büntény esete forog fen s a hatóság erőlyesen nyomozza a tettest.

Beesett a kutba. Vrabely József alsósebesi lakosnak a lova, daczára annak, hogy kutba esett, bár nagy nehézséggel, de mégis élve kihuzatott. Nevezett telkes fiúrt ment az erdőbe. Lovai a Strasser-féle koresma előtt elvadtak, a főkezőt elszakították s az említett kúta felállított bódénak a szekérrúddal oly erősen neki rohantak, hogy azt a helyéről elmozdították s a jobb oldalra lö — miután a húzó-kötelek elszakadtak — a kutba esett, a baloldali pedig szekereztől a temető felé szaladt, a hol megfogták.

Köröztetés. A kapitányi hivatal, illetve a rendőrség bizonyos Méreg v. Kornfeld József nevű utazót kutat, a ki azzal gyanusítottatik, hogy jogtalanul és szélhámos módra hírlapokra előfizetési pénzeket csal ki a közönségtől.

Furesa ezimta. Hogy Eperjesen „az italmérsi jognak raktára” van azt már megszoktuk. E ezimtblának méltó párja a következő, mely szintén a föntezán díszlik s német nyelven, ekképen hangzik: „Hier werden neue und alte Koffer vertertigt.” Nagy mesterség az!

Rablás kísérlete. Bártfa és Zabava közötti portyázás alkalmával két esendőr távolról látta, hogy két cigány egy embert fogva tart s az velük dudalodik. A cigányok a járőr közeledtére futásnak eredtek, de utólértek. A vallatásnál kiderült, hogy Simal György bartosfalvi lakost, ki a bártfai heti vásárról félig ittas állapotban haza felé vezetett, megállították s a tüsszőjében levő 21 frtot elvették, a tetteseket letartóztatták.

Megmentve. Uszpeklán és Renesísó közötti útvonalon Roha András hazaballagván, a nagy mennyiségben megivott pálinkától földre terített. A szerencsétlen az eső következtében megáradt patak medrébe esett s félig már is fuldoklott, midőn az arra ezírkáló esendőrök észrevették s öntudatlan állapotban Renesísóra szállították.

Utszéli kártyások Ugy látszik, hogy a rendőrség ez egyszer mégis hajtott szavunkra s a naplopó suhancokat elzavarta a sétaterről, hol ezek egész kedélyesen ütöttek naphosszat a kártyát. Az ípek azonban kifogtak az „Andris” bácsikon s áttették kaszinójukat a kis-sétatér háta mögé s a barátok temploma mellé. Ujlag figyelmeztetjük a rendőrséget ezekre a kártyakomániákra, annyival is inkább, mert a meglelt koru síhederek, patentirozott esavargók s több efféle jó madár közt egész zsenge korú, hanem bizony alig nagyreményű! — iparostanonczok is blattoznak, a kik aligha tanulnak valami jót s erkölcsöt a mérget lehelő társaságban!

Megvadult lovak. Mult hó 27-én nagy riadalom volt a Szt.-Mária-, uj- s kovács-utczákban. Körülbél 9 óra tájban Rosenhain Jakab fiakkeresnek egy pár lova megbokrosodott s a nevezett utczákon keresztül örült gyorsasággal rohant végig a kovács utczán együtt, melybe be volt fogva. A lovakat ugyan sikerült a felkúváron elfogni, hanem a kovács bizony teljesen tönkre lett téve. Nagyobb szerencsétlenség nem történt, csupán az a kis baj, hogy a száguldó lovak beleakadtak az ujtezán fekvő Papczun-féle ház mellett álló lámpaszlopba, melyet félig fel is döntöttek, a lámpát pedig dirib-darabra törték. A kárt természetesen a tulajdonos viseli. Itt helyén tartjuk figyelmeztetni a városi felügyelőt, hogy talán sokkal észszerűbb volna a póruál járt lámpát a kórház-uteza végén (Tomko-féle ház mellett) felállítani, annál is inkább, mert a szűk kórház-uteza ez által sokkal jobban ki lesz világítva, mig most akár harapni is lehet a sötétséget.

Mikor magánhelyiség a koresma. Érdekes döntvényt hozott a kir. Curia büntető tanácsa, mely szerint ugyanis a koresmahelyiségek

esakis addig tekinthetők nyilvános és a közönség használatának nyitva álló helyiségeknek, a mig azok a közönség számára nyitva vannak; mihelyt azonban ezek a fennálló rendeletek által meghatározott időben bezártaak, a közönség használatára többé nem szolgálhatnak, és emel fogva ezen időn túl nem nyilvános, hanem magánhelyiségnek tekintendők.

Uj menetrendek. Junius 1-től kezdve Magyarország összes vasutvonalain új menetrendek léptek életbe, amelyek minden tekintetben jelentékeny haladást mutatnak, amennyiben majdnem valamennyi vonat gyorsasága fokoztatott; különösen kedvező lett a vasúti összeköttetés Bécs és Budapest között, a két vasutvonalon; u. m. az osztrák-magyar államvaspályán és a magyar államvasuton naponként reggeli 7 órától éjjeli 11 óráig majdnem minden második órában lehetséges Bécsbe, illetőleg Budapestre utazni; e menetek között van 5—5 gyorsvonat Bécsből és Bécsbe.

Az általános magánjogi törvénykönyv tervezetének megvitatása czéljából összehívott értekezlet a mult napokban Kovács Kálmán igazságügyminiszteri tanácsos elnöke alatt ülést tartott s végig tárgyalta az öröklési jog két utolsó fejezetét az örökség elidegenítéséről, továbbá az állam igényéről az örökséghez örökös nem léte esetében. A tanácskozmányok az öröklési jog tervezete fölött ezzel bevezetve. Kovács Kálmán min. tanácsos a miniszter nevében köszönetet mondott az értekezlet tagjainak szives közreműködésükért és azon reménynek adott kifejezést, hogy az öröklési jog, melyet az igazságügyminiszter a magánjogi törvénykönyv több részét megelőzőleg szándékozik a törvényhozás elé terjeszteni, nonsokára törvénynyé válik és így az ország már rövid idő múlva részeshüni fog az értekezlet fázadozásának gyümölcsében. Ezzel az ülés véget ért.

Kivándorlók figyelmébe. Minden utastól, ki az Egyesült-Államoknak nem polgára, s a ki gőz- vagy vitorlás hajón idegen kikötőből az Egyesült-Államok valamely kikötőjébe érkezik, 50 centnyű díj szedetik. E díjért az illető hajó tulajdonosa, ügynöke vagy vezetője felelős. Ezen alaphól egy bevándorlási alap képezetik, melyből az ezen törvény végrehajtásából felmerülő költségek fedezendők. Az illető államok bizottságai, hivatalai vagy az arra rendelt hivatalnokok kötelesek a területükön fekvő kikötőkbe hajón érkező utasok viszonyait megvizsgálni, mi végből jogosítvák a hajó belsejének minden egyes részét átkutatni. Ha ily vizsgálat alkalmával az utasok között elítelt büntettes, elmeháborodott, hülye vagy oly egyén talátnék, ki teljesen vagyontalan és magáról a nélkül, hogy a köznek terhére esnék, gondoskodni nem képes, azoknak a partra szállás meg nem engedtetik. Külföldön elítelt büntettes (kivéve a politikai büntetteseket) megérkezés után azon országba, hová való és a honnét jött, azonnal visszaküldetik. A költségek, melyek oly egyének visszaszállításából származnak, a kiknek a partra szállás meg engedtetett meg, az illető hajó tulajdonosát terhelendik, a melyen jött.

Uj máltai lovag. Berzeviczei Berzeviczy Ádámot mult vasárnap a máltai lovagrend lovagjává ütötték a rend prágai templomában. Délelőtt 10 órakor a rend lovagjai, kik a máltai rend egyenruháját viselték, a prioratusi épületből a templomba mentek. Thun Hohenstein Guido grófot, a rend meghatalmazott miniszterét a bécsi udvarnál követték a profidens, hosszú fekete selyem köpenyben, jobbkezeében kardot vive, balkezeében égő gyertyát, továbbá Walterskirchen Vilmos báró és Hardegg Ferenc gróf segédkezők és Liechnovsky herezeg főprior. A templom ajtajánál Slansky lelkész a szentelt vizet nyújtotta a lovagoknak; Thun-Galeazzo gróf felolvasta a rend nagymestere által aláírt bullát; ezután Jaresch prior misét olvasott, mely alatt a főprior a szokásos szertartásokkal lovagá ütötte Berzeviczyt; két lovag felesatolta az arany sarkantyut; az új lovag letette a fogadalmat és azután kenyérral és sóval kínálta a notabilitásokat.

A kassa-oderbergi vasut a tartott közgyűlésén az igazgatóság jelentése szerint a régi részvények 29 darabig már mind becsereztettek. Az 1884. évi összes bevételek 4.558.460 frt 15 krt tesznek. Ebből levonva: a) a közterheket 241.701 frt 60 krral, b) a beruházásokat 146.921 frt 87 krral, c) a tulajdonképen nem az üzlethez tartozó kiadásokat, 55.862 frt 59 krral, d) a tisztán üzleti kiadásokat 2.366.189 frt 25 krral, összesen tehát az összes kiadásokat 2.810.675 frt 31 krral, akkor 1.747.784 frt 84 krral üzleti fölösleg mutatkozik. A megejtett választásokon az igazgatóságba dr. Falk Miksa és Csáky Albin gróf; a felügyelő-bizottságba pedig Ország Sándor és Schwejger Márton választattak meg.

Vátozás a miniszteriumban. Széchenyi Pál gróf kereskedelem-, ipar- és földmívelésügyi miniszter már legközelebb megváltik tárczájától, de azért a kabinetből nem lép ki, hanem a végleg visszalépő b. Orszy Béla helyett lesz ő Felsőke körüli miniszter. Utódjául most már egész határozottan gr. Keglevich István orsz. képviselőt emlegetik.

Verébfészkek egy ágyuban. Woolwichban egy ágyutaliga tengelyüregében verébfészket találtak öt kis verébbel, melyeket az öregek gondosan ápolnak. Nevezetes a dologban, hogy ezt az ágyut mindennap delben és este el szokták sütni, mi azou-

ban — amint látszik — a verebeket egy csöppet sem ijesztette meg. Most az ágyura felügyelő ember parancsot kapott, hogy a bátor esiripelőket se maga ne bántsa, se másnak ne engedje bántani.

Ez is logika Cincinnatiában egy gazdag aggszúz halt meg a napokban, ki ilyen furesa végrendeletet hagyott hátra: „John öcsém oly boldog férj és atya, hogy vagyonommal nem fokozhatnám szerencsémét. James öcsém takarékos, szorgalmas ember és mint ilyen idővel is meggazdagszik. Neki is csak nagy beesülésemet hagyom. — De Tom öcsém oly vásott, tékozló, semmirekellő, hogy előbb-utóbb felakasztják, ha pénze nem lesz; hat milliómat tehát neki hagyom, hogy szegény ne érje.”

Hová kerülnek a szerelmes levelek? Hogy a brittanika szivarokban az emberek mindenféle tárgyat, mint szalmát, rongyot, haját, sőt vaszögeket is találtak, az nem újság, de hogy ily szivar — írja egyik levezőnk, már a szerelmeskedésre is vetemedik, azt sohse hittem volna. Pedig ugy van. Miután a két első szivarból a fentjelzett portékákat kidobtam, a harmadikból egy összegöngyölt, vékony papírszelet jött napvilágra, melyen a következő sorok voltak: „Kedves Tónika tudatom veled, hogy tegnap egy fihrevel látalak sétálni. Ha ezt még egyszer látom, tuttmeg hogy akkor féke szerelmünknek. De mert hiszem...” Sajnos, több papír nem volt a szivarban, így tehát nem tudhatunk meg többet.

Vetések állása. A földmívelésügyi miniszteriumhoz május végeig beérkezett hivatalos jelentések szerint a fölmelegedett idő és a bő esőzések következtében a búzák általában az egész országban javultak s jól fejlődnek, úgy, hogy a rozsda, mely az ország több vidékein, de különösen a dunántúli és a felvidéki mezőkben nagyobb mértékben fölépelt, káros befolyással nem lesz, közép buzatermésre van kilátás. A rozs egészben véve ritka és silány maradt. A tavaszok annak daczára, hogy a májusi tartós hideg esőzés azokat sok helyen, kivált a felvidéken megsárgított és növésekben gátolta, a kedvező időjárás folytán szép fejlődésnek indultak s általában véve jól állanak. A gyümölestermés ott, a hol a fagy és dér nem értett, igen kedvezőnek mutatkozik. A luczerna és löhere első kaszálása folyamatban van, az eredmény esakis középen alólinak mondható. A házi állatok egészségi állapota az egész országban kielégítő.

Gazdak öröme A földmívelési miniszter elrendelte, hogy ez évi szeptember hó 1-től a sertések is marha-számba menjenek. Adás-vételnél a sertések számára is 5 krajczáros marha-ürlapok állítandók ki s az átíratási díj 3 krajczár. Most már a tyukok és esirékek következnek — az államkincstár feneketlen voltának nagyobb diésőségére!

A legrövidebb házasság bizonyára az volt, mely e hó elején kötött Frankfurtban. Az esküvő után harmadnapra a férj a menyecskét kékre-zöldre verte; nyolce napra olyan házi botrány történt, hogy az egész környék összeszaladt és a rendőrségnek kellett a békét helyreállítani. Tized napra a férj felakasztotta magát, az asszony még jókor észrevette és elvágta a kötelet. — A férj a helyett, hogy megköszönte volna a megmentést, feleségét ismét jól elpálholta és másnap megszökött Amerikába.

Szerencsés fog. Nő: „Egy fogat huzattam”. Férj (sólajtva): „Szerencsés fog!” ez most már végkép kikerült nyelved hatásköréből.”

A nőnéveldebből. Tanár (előad): „Zoroasztes tanának a parasztok ma is hü követői azaz tűzimádók. Kamilla, kegyed ma igen szórakozottan néz ide s tova, miről is beszéltem az előbb? Kamilla: „A parasztok tüzes imádók.”

Kis lutri.

Brünni: június 3-án: 12, 21, 9, 1, 23.
Bécsi: június 5-én: 20, 10, 53, 18, 59.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**
Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Hivatalos rovat.

43 szám. 1885.

1066 1-1

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. ez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszék 5240/884 számú végzése által Bárkány Leo eperjesi lakos javára Neuirth Aron és neje Lemesi lakosok ellen 130 frt tőke és járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le és fölüfoglalt és 510 frtra becsült 200 m. löhere, 100 m. sarju, 20 köböl buza és 15 köböl rozsból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a lemesai kir. bíróság 270/1885 p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Lemesen alperesek lakásán leendő eszközzésére 1885-ik év június hó 12-ik napjának délelőtti 10 óra határidőül kitűztik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. ez. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. ez. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiűzetendő.

Kelt Lemesen, 1885-ik évi május hó 29. napján.

Darvai Ármin,
kir. bir. végrehajtó.

is ugyan általában magyar „joreggelt” vagy „di-esértessék” köszöntéssel üdvözöltek a gyermekek, hanem legtöbb helyen ezzel minden tudományuk megszünt. Magyarországon azonban a hét folyamában megtartott vizsgán meggyőződtem, hogy nemesek annyit tudnak, hanem szép magyar kifejtéssel fordítanak többet magyarra és viszont. És itt az érdem első sorban Kocsis Endre plébános uré, ki fáradhatatlan és páratlan szorgalommal személyesen tanítja a magyar nyelvet, második sorban Benczur Emil uré, ki a tanítónak magyar nyelv tanításáért évek óta évenként 20 frtot adományoz, az érdem forrása azonban a körünkben bő adakozásairól ismeretes közkezdveltségű Benczur Emilnő szül. Lipthay Apollonia úrnő ő nagyságát illeti, ki a szegény gyermekeket téli ruházattal szokta ellátni. Valóban, ha nagy uraink, kiknek inkább tehetségükbe volna az adományozás, ennyire szívükön viselnék az anynyiszor hangoztatott népevelést és magyarosodást, úgy rövid időn boldog és magyar lenne e szegény háza.

Rendőri statisztika. Eperjesi rendőrségi kapitányság által letartóztatott f. évi január 1-től június 1-ig 189 egyén, ezekből rendőrileg megbüntettetett 129, a fenytőbírósnak átadott 10 és mint ártatlan igazolás után szabadon bocsátott 50 egyén. Fentiekben kívül befogott s illetőségi helyre eltoloncoltatott 36 egyén.

Szesz-méreg. Boroszlón, Sztraka nevű telkes, legénykedésből hetvenkedő elbizakodottságában túlmennyiségű szeszt hajtott le egyszerre. Mult hó 28-án borzasztó kínok között meghalt.

Gyermekhulla. Szokoly községben, a temető melletti sáncban pár hónapos gyermek hulláját találták. Büntény esete forog fen s a hatóság erőlyesen nyomozza a tettest.

Beesett a kutba. Vrabely József alsósebesi lakosnak a lova, daczára annak, hogy kutba esett, bár nagy nehézséggel, de mégis élve kihuzatott. Nevezett telkes fiért ment az erdőbe. Lovai a Strasser-féle koresma előtt elvadultak, a fékezőt elszakították s az említett kúta felállított bódénak a szekerrúddal oly erősen neki rohantak, hogy azt a helyéről elmozdították s a jobb oldalra lö — miután a húzó-kötelek elszakadtak — a kutba esett, a baloldali pedig szekeresétől a temető felé szaladt, a hol megfotgák.

Köröztetés. A kapitányi hivatal, illetve a rendőrség bizonyos Méreg v. Kornfeld József nevű utazót kutat, a ki azzal gyanusítatik, hogy jogtalanul és szélhámos módra hírlapokra előfizetési pénzeket csal ki a közönségtől.

Furesa ezimtábla. Hogy Eperjesen „az italmérsi jognak raktára” van azt már megszoktuk. E ezimtáblának méltó párja a következő, mely szintén a főutezán díszlik s német nyelven, ekképen hangzik: „Hier werden nene und alte Köffer vertertigt.” Nagy mesterség az!

Rablás kísérlete. Bártfa és Zabava közötti portyázás alkalmával két esendőr távolról látta, hogy két ezigány egy embert fogva tart s az velük dulakodik. A ezigányok a járőr közeledtére futásnak eredtek, de utólértették. A vallatásnál kiderült, hogy Simal György bartosfalvi lakost, ki a bártfai heti vásárról félig ittas állapotban haza felé vezetett, megállították s a tüsszőjében levő 21 frtot elvették, a tetteseket letartóztatták.

Megmentve. Uszpeklán és Renesísó közötti útvonalon Roha András hazaballagván, a nagy mennyiségben megivott pálinkától földre terítettett. A szerencsétlen az eső következtében megáradt patak medrébe esett s félig már is fuldoklott, midőn az arra ezirkáló esendőrök észrevették s öntudatlan állapotban Renesísóra szállították.

Utszéli kártyások Ugy látszik, hogy a rendőrség ez egyszer mégis hajtott szavunkra s a naplopó suhanecokat elzavarta a sötétéről, hol ezek egész kedélyesen ütöttek naphosszant a kártyát. Az ípek azonban kifogtak az „Andris” bácsikon s áttették kaszinójukat a kis-sétátér háta mögé s a barátok temploma mellé. Ujlag figyelmeztetjük a rendőrséget ezekre a kártyakompaniákra, annyival is inkább, mert a meglett koru síhederek, patenti-rozott esavargók s több efféle jó madár közt egész zsenge korú, hanem bizony alig nagyreményű! — iparostanonczok is blattoznak, a kik aligha tanulnak valami jót s erkölcsöt a mérget lehelő társaságban!

Megvadult lovak. Mult hó 27-én nagy riadalom volt a Szt.-Mária-, uj-s kovács-utezékben. Körülbelül 9 óra tájban Rosenhain Jakab fiakkeresnek egy pár lova megbokrosodott s a nevezett utezékön keresztül örült gyorsasággal rohant végig a kocsival együtt, melybe be volt fogva. A lovakat ugyan sikerült a felkúlváron elfogni, hanem a kocsí bizony teljesen tönkre lett téve. Nagyobb szerencsétlenség nem történt, csupán az a kis baj, hogy a száguldó lovak beleakadtak az ujutezán fekvő Papezun-féle ház mellett álló lámpaszlopba, melyet félig tel is dütöttek, a lámpát pedig dirib-darabra törték. A kárt természetesen a tulajdonos viseli. Itt helyén tartjuk figyelmeztetni a t. városi felügyelőt, hogy talán sokkal észszerűbb volna a pórnál járt lámpát a kórház-uteza végén (Tomko-féle ház mellett) felállítani, annál is inkább, mert a szűk kórház-uteza ez által sokkal jobban ki lesz világítva, míg most akár harapni is lehet a sötétséget.

Mikor magánhelyiség a koresma. Érdekes döntvényt hozott a kir. Curia büntető tanácsa, mely szerint ugyanis a koresmahelyiségek

esakis addig tekinthetők nyilvános és a közönség használatának nyitva álló helyiségeknek, a míg azok a közönség számára nyitva vannak; mihelyt azonban ezek a fennálló rendeletek által meghatározott időben bezártaak, a közönség használatára többé nem szolgálnak, és emélfogva ezen időn túl nem nyilvános, hanem magánhelyiségnek tekintendők.

Uj menetrendek. Junius 1-től kezdve Magyarország összes vasutvonalain új menetrendek léptek életbe, amelyek minden tekintetben jelentékeny haladást mutatnak, amennyiben majdnem valamennyi vonat gyorsasága fokoztatott; különösen kedvező lett a vasúti összeköttetés Bécs és Budapest között, a két vasutvonalon; u. m. az osztrák-magyar államvaspályán és a magyar államvasuton naponként reggeli 7 órától éjjeli 11 óráig majdnem minden második órában lehetséges Bécsbe, illetőleg Budapestre utazni; e menetek között van 5—5 gyorsvonat Bécsből és Bécsbe.

Az általános magánjogi törvénykönyv tervezetének megvitatása czéljából összehívott értekezlet a mult napokban Kovács Kálmán igazságügyminiszteri tanácsos elnökele alatt ülést tartott s végig tárgyalta az öröklési jog két utolsó fejezetét az örökség elidegenítéséről, továbbá az állam igényéről az örökséghez örökös nem léte esetében. A tanácskozmányok az öröklési jog tervezete fölött ezzel bevezetve, Kovács Kálmán min. tanácsos a miniszter nevében köszönetet mondott az értekezlet tagjainak szives közreműködésükért és azon reménynek adott kifejezést, hogy az öröklési jog, melyet az igazságügyminiszter a magánjogi törvénykönyv több részét megelőzőleg szándékozik a törvényhozás elé terjeszteni, nemsokára törvénynyelv válik és így az ország már rövid idő múlva részese-sülni fog az értekezlet fáradozásának gyümölcsében. Ezzel az ülés véget ért.

Kivándorlók figyelmébe. Minden utastól, ki az Egyesült-Államoknak nem polgára, s a ki gőz- vagy vitorlás hajón idegen kikötőből az Egyesült-Államok valamely kikötőjébe érkezik, 50 ezrentnyi díj szedetik. E díjért az illető hajó tulajdonosa, ügynöke vagy vezetője felelős. Ezen alaplól egy bevándorlási alap képezetik, melyből az ezen törvény végrehajtásából felmerülő költségek fedezendők. Az illető államok bizottságai, hivatalai vagy az arra rendelt hivatalnokok kötelesek a területükön fekvő kikötőkbe hajón érkező utasok viszonyait megvizsgálni, mi végből jogosítvák a hajó belsejének minden részét átkutatni. Ha ily vizsgálat alkalmával az utasok között elítelt büntettes, elmeháborodott, hülye vagy oly egyén találatnák, ki teljesen vagyontalan és magáról a nélkül, hogy a köznek terhére esnék, gondoskodni nem képes, azoknak a partra szállás meg nem engedtetik. Külföldön elítelt büntettes (kivéve a politikai büntetteseket) megérkezés után azon országba, hová való és a honnét jött, azonnal visszaküldetik. A költségek, melyek oly egyének visszaszállításából származnak, a kiknek a partra szállás meg engedtetett meg, az illető hajó tulajdonosát terhelendik, a melyen jött.

Uj máltai lovag. Berzeviczei Berzeviczy Ádámot mult vasárnap a máltai lovagrend lovagjává ütötték a rend prágai templomában. Délelőtt 10 órakor a rend lovagjai, kik a máltai rend egyenruháját viselték, a prioratusi épületből a templomba mentek. Thun Hohenstein Guido grófot, a rend meghatalmazott miniszterét a bécsi udvarnál követették a profidens, hosszú fekete selyem köpenyben, jobbkezeében kardot vive, balkezeében égő gyertyát, továbbá Walterskirchen Vilmos báró és Hardegg Ferenc gróf segédkezők és Liehovsky herezeg főprior. A templom ajtajánál Siansky lelkész a szentelt vizet nyújtotta a lovagoknak; Thun-Galeazzo gróf felolvasta a rend nagymestere által aláírt bullát; ezután Jaresch prior misét olvasott, mely alatt a főprior a szokásos szertartásokkal lovaggá ütötte Berzeviczyt; két lovag felesatolta az arany sarkantyut; az új lovag letette a fogadalmat és azután kenyérrel és sóval kínálta a notabilitásokat.

A kassa-oderbergi vasut ma tartott közgyűlésén az igazgatóság jelentése szerint a régi részvények 29 darabig már mind becsereítettek. Az 1884. évi összes bevételek 4.558.460 frt 15 krt tesznek. Ebből levonva: a) a közterheket 241.701 frt 60 krral, b) a beruházásokat 146.921 frt 87 krral, c) a tulajdonképen nem az üzlethez tartozó kiadásokat, 55.862 frt 59 krral, d) a tisztán üzleti kiadásokat 2.366.189 frt 25 krral, összesen tehát az összes kiadásokat 2.810.675 frt 31 krral, akkor 1.747.784 frt 84 krral üzleti fölösleg mutatkozik. A megejtett választásokon az igazgatóságba dr. Falk Miksa és Csáky Albin gróf; a felügyelő-bizottságba pedig Országih Sándor és Schweiger Márton választattak meg.

Válozás a miniszteriumban. Széchenyi Pál gróf kereskedelem-, ipar- és földmívelésügyi miniszter már legközelebb megváltik tárczájától, de azért a kabinetből nem lép ki, hanem a végleg visszalépő b. Orczy Béla helyett lesz ő Felsőegy kö-rüli miniszter. Utódjául most már egész határozottan gr. Keglevich István orsz. képviselőt emlegetik.

Verébfészek egy ágyuban. Woolwichban egy ágyuntaliga tengelyüregében verébfészket találtak öt kis verébbel, melyeket az öregék gondosan ápol-tak. Nevezetes a dologban, hogy ezt az ágyunt mindennap délben és este el szokták sütni, mi azon-

ban — amint látszik — a verebeket egy csöppet sem ijesztette meg. Most az ágyura felügyelő ember parancsot kapott, hogy a bátor esiripelőket se maga ne bántsa, se másnak ne engedje bántani.

Ez is logika Cincinnatiában egy gazdag aggszűz halt meg a napokban, ki ilyen furesa végrendeletet hagyott hátra: „John öcsém oly boldog férj és atya, hogy vagyonommal nem fokozhatnám szerencsémét. James öcsém takarékos, szorgalmas ember és mint ilyen idővel is meggazdagszik. Neki is csak nagy becsülésemet hagyom. — De Tom öcsém oly vásott, tékozló, semmirekellő, hogy előbb-utóbb felakasztják, ha pénze nem lesz; hat milliómat tehát neki hagyom, hogy szegény ne érje.”

Hová kerülnek a szerelmes levelek? Hogy a brittanika szivarokban az emberek mindenféle tárgyat, mint szalmát, rongyot, haját, sőt vaszögeket is találtak, az nem újság, de hogy ily szivar — írja egyik levezőnk, már a szerelmeskedésre is vetemedik, azt soh'se hittem volna. Pedig ugy van. Miután a két első szivarból a fentjelzett portékákat kidobtam, a harmadikból egy összegöngyölt, vékony papírszelet jött napvilágra, melyen a következő sorok voltak: „Kedves Tónika tudatom veled, hogy tegnap egy fihérrel látalak sétálni. Ha ezt még egyszer látom, tuttmeg hogy akkor féke szerelmünknek. De mert hiszem...” Sajnos, több papír nem volt a szivarban, így tehát nem tudhattunk meg többet.

Vetések állása. A földmívelésügyi miniszteriumhoz május végéig beérkezett hivatalos jelentések szerint a földmívelésügyi és a hó esőzések következtében a buzák általában az egész országban javultak s jól fejlődnek, úgy, hogy a rozsa, mely az ország több vidékein, de különösen a dunántúli és a felvidéki megyékben nagyobb mértékben föllépett, káros befolyással nem lesz, közép buzater-mésre van kilátás. A rozsa egészben véve ritka és silány maradt. A tavaszok annak daczára, hogy a májusi tartós hideg esőzés azokat sok helyen, ki-vált a felvidéken megsárgított és növéskben gátolta, a kedvező időjárás folytán szép fejlődésnek indultak s általában véve jól állanak. A gyümölestermés ott, a hol a fagy és dér nem értett, igen kedvező-nek mutatkozik. A luczerna és löhere első kaszálása folyamatban van, az eredmény esakis középen aló-linak mondható. A házi állatok egészségi állapota az egész országban kielégítő.

Gazdak öröme A földmívelési miniszter elrendelte, hogy ez évi szeptember hó 1-től a sertések is marha-számba mentek. Adás-vételnél a sertések számára is 5 krajczáros marha-ürlapok állítandók ki s az átíratási díj 3 krajczár. Most már a tyukok és esirkek következnek — az államkines-tár feneketlen voltának nagyobb dicsőségére!

A legrövidebb házasság bizonyára az volt, mely e hó elején kötöttet Frankfurtban. Az esküvő után harmadnapra a férj a menyecskét kékre-zöldre verte; nyolce napra olyan házi botrány történt, hogy az egész környék összeszaladt és a rendőrségnek kellett a békét helyreállítani. Tized napra a férj felakasztotta magát, az asszony még jókor észrevette és elvágta a kötelet. — A férj a helyett, hogy megköszönte volna a megmentést, feleségét ismét jól elpálholta és másnap megszökött Amerikába.

Szerencsés fog. Nő: „Egy fogat huzattam”. Férj (söhajtva): „Szerencsés fog!” ez most már végkép kikerült nyelved hatásköréből!”

A növéveldebből. Tanár (előad): „Zoroasztes tanának a parasztok ma is hű követői azaz tűz-imádók. Kamilla, kegyed ma igen szórakozottan néz ide s tova, miről is beszéltem az előbb? Kamilla: „A parasztok tüzes imádók.”

Kis lutri.

Brünni: június 3-án: 12, 21, 9, 1, 23.
Bécsi: június 5-én: 20, 10, 53, 18, 59.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**
Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Hivatalos rovat.

43. szám. 1885. 1066 1-1

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszék 5240/884. számú végzése által Bárkány Leo eperjesi lakos javára Neuwirth Aron és neje Lemesi lakosok ellen 130 frt tőke és járulékaik erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le és fölülfoglalt és 510 frtra becsült 200 m. löhere, 100 m. sarju, 20 köböl buza és 15 köböl rozsból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a lemesi kir. bíróság 270/1885. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Lemesen alperesek lakásán leendő eszközzésére 1885-ik év június hó 12-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitű-zetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzés-sel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igé-rőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz ki-fizetendő.

Kelt Lemesen, 1885-ik évi május hó 29. napján.

Darvai Ármin,
kir. bir. végrehajtó.

